

DE WENS OM TE HELPEN IS ENORM

Dit is een verhaal uit de serie 'We zijn open', zie www.maastrichtuniversity.nl/nl/we-zijn-open

Het is een lichtpuntje in deze donkere tijden. Honderden geneeskundestudenten van FHML, van eerstejaars tot co-assistenten, springen bij aan de ziekenhuiskant. Ze screenen bezoekers, monitoren COVID-19-patiënten of verlenen administratieve assistentie.

Zo maken zij extra handen aan het bed mogelijk.

Matthijs Bosveld is een van de vele geneeskundestudenten die bijspringen in het ziekenhuis. "Het aantal reacties op onze oproep was gigantisch." Hij is zelf vierdejaars geneeskundestudent en vormt samen met **Daan van Doorn**, eveneens vierdejaars, en fellow acute interne geneeskunde **Dewa Westerman** het inderhaast opgerichte Team Coördinatie Geneeskunde. Dit team regelt de plaatsingen. Dewa: "Het initiatief is gestart naar aanleiding van hulpvragen vanuit het ziekenhuis. We zijn eerst in ons eigen netwerk gaan rondvragen en later intensief gaan samenwerken met P&O." Matthijs: "De eerste dag hadden we al zeventig aanmeldingen. Inmiddels zijn het er tweehonderd, met nog eens honderd studenten op de wachtlijst." Daan: "De wens om te helpen is enorm. Sjik om te zien hoe groot de bereidheid is om voor anderen klaar te staan."

Bezoekers screenen

Iedereen doet mee, van eerstejaars tot co-assistenten. De plaatsing gebeurt aan de hand van hun opleidingsniveau en competenties. Matthijs: "Bachelorstudenten hebben nog weinig klinische ervaring. Zij fungeren als poortwachters en screenen bezoekers aan de ingangen van het ziekenhuis op corona-achtige klachten. Heeft iemand koorts dan wordt hij in een aparte kamer en niet in een wachtkamer ontvangen. Cameramonitoring, het in de gaten houden van geïsoleerde patiënten, wordt gedaan door een vierdejaars co-assistent samen met een derdejaars bachelor. Een derde functie is medical scribe, die wordt ingevuld door meer ervaren co-assistenten. Zij staan artsen bij met bijvoorbeeld het bijhouden van medische dossiers en statussen." Verder zijn er nog buiten het coördinerend team om studenten ingezet voor COVID-zorg, in een reanimatieteam en op de intensive care. Dewa: "Zij krijgen op locatie begeleiding. "Het zorgpersoneel is zeer lovend over de bijdrage van de geneeskundestudenten."

Veiligheid

Het coördinerend team benadrukt dat vanaf het begin het lichamelijke en mentale welzijn van de studenten vooropstond. Dewa: "We hebben als voorwaarde gesteld dat zij fysiek veilig zijn en niet in aanraking komen met COVID-19-patiënten. Aan de poort krijgen studenten ook voldoende beschermingsmiddelen zoals neusmaskers en spatschermen."

Ook is er mentale ondersteuning. De Dienst Geestelijke Verzorging van het ziekenhuis is nauw betrokken. Daarnaast zijn de drie teamleden 24 uur per dag, zeven dagen in de week via apps stand-by voor het beantwoorden van vragen en problemen.

“SJIEK OM TE ZIEN HOE GROOT DE BEREIDHEID IS OM VOOR ANDEREN KLAAR TE STAAN”

Leren van elkaar

Ondanks de lege collegebanken biedt de coronacrisis genoeg leerkanalen, vinden de teamleden. Daan: "Naast het verkrijgen van meer corona-specifieke kennis, krijgen veel geneeskundestudenten de kans om te werken aan andere competenties, zoals samenwerken en communiceren door bijvoorbeeld te overleggen met de verpleging, het doorbellen van testuitslagen aan patiënten en het schrijven van medische brieven. Wij willen dit uitbouwen en bieden onderwijs en trainingen over bijvoorbeeld het ziektebeeld aan. Een belangrijk onderdeel is daarnaast de intervisie: we willen dat de studenten van elkaar leren door te vertellen hoe het hen vergaat en door het geven van tips. Dit gebeurt in nauwe samenwerking met de afdeling Psychiatrie en Psychologie van het ziekenhuis."

Stoomcursus

Zelf hebben de teamleden het gevoel alsof ze een stoomcursus (verander)management volgen. Matthijs: "Het heeft ons razendsnel heel veel gebracht. We leren hoe je met weinig informatie groepsprocessen moet leiden. Een beetje zoals premier Rutte het zei, met vijftig procent informatie honderd procent beslissingen moet maken." Daan: "Het is interessant hoe een land en de ziekenhuizen omgaan met weinig medisch inhoudelijk bewijs voor bepaalde therapieën. We weten eigenlijk nog heel weinig en zijn toch gedwongen om te behandelen. Matthijs: "Hierbij ontwikkel je totaal andere competenties dan wanneer je in een spreekkamer als co-assistent zit."